

ROMANIA LIBERA
ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XII Nr. 3146

4 pagini
20 bani

Duminică

14 noiembrie 1954

— AL. N. TRESTIENI: Fabulă: Motanul vegetarian (pag. 2-a)
— TEODOR VIRGOLICI: Anton Pann — un minunat rapsod al poporului nostru (pag. 2-a)
NOTE
• Pină cînd?
• Programul Pronosport
• O chestiune de schemă (pag. 2-a)
— MIRCEA SCRIPCA: Laureatul ai Premiului de Stat — Cercetătorul științific (pag. 3-a)

— Lucrările agricole de toamnă se apropie de sfîrșit (pag. 3-a)
— VIRGIL TOSO: Intre „insuficient” și „foarte bine” (pag. 3-a)
— Scurt bilanț al muncii științifice în derivă „Polul Nord” — 4” (pag. 3-a)
— Poporul indian privește cu suspiciune Statele Unite — Declarațiile făcute de Vijaya Lakshmi Pandit (pag. 3-a)
— Cuvîntarea rostită de A. I. Vișinski în Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. (pag. 4-a)
— A. SOLOMON: A plecat după lînă și s-a întors... tuns (pag. 4-a)

O înaltă apreciere a muncii creatoare

Acordarea Premiului de Stat al R.P.R. pentru lucrările deosebite de valoroase realizate în anul 1953, constituie un eveniment de cea mai mare însemnătate în viața științifică și cultural-artistică din țara noastră.

Noile Premii de Stat acordate de Consiliul de Miniștri al Republicii noastre Populare au o dublă semnificație. Ele sînt o mărturie a putericii noastre muncitoare și a grijii mereu mai mari pe care o acordă partidul și guvernul pentru stimularea creației științifice și artistice puse în slujba construirii socialismului și apărării păcii.

Niciunul în trecutul țării noastre știința și arta n-au avut un rol atât de important ca în condițiile puterii noastre populare. Fiecare nouă realizare a științei și tehnicii înaintate ajută poporul nostru muncitor să îndeplinească mai lesne și mai repede sarcinile trasate de partidul nostru în lupta pentru ridicarea nivelului material și cultural al celor ce muncesc, pentru construirea socialismului. Fiecare nou roman, nouă poezie, nouă piesă, nou film, nouă operă muzicală sau plastică pusă în slujba celor ce muncesc, care reflectă năzuințele poporului nostru, înfrățesc miile de eroi anonimi care muncind zi de zi clădesc viața nouă și fericită a patriei noastre.

Succesele însemnate pe care le-au reușit știința și arta în anii puterii populare se datoresc ajutorului pe care partidul nostru l-a acordat oamenilor de știință și artă. Pășind pe drumul unei adevărate activități creatoare puse în slujba poporului, un număr din cei ce în cea mai mare de oameni de știință și artă îmbrățișează în activitatea lor principiul legăturii indisolubile dintre teorie și practică.

Programul de măsuri elaborat de partid și guvern pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, pentru asigurarea creșterii nivelului de trai al celor ce muncesc, a constituit și constituie un îndreptar prețios pentru toți oamenii de știință.

Stă de pildă mărturie acestui fapt și contribuția adusă de acad. Raluca Ripan la cercetările în domeniul chimiei analitice și la studiul soluțiilor apoase de heteropoliaizi — pentru care i s-a acordat Premiul de Stat clasa I-a în domeniul științelor chimice. Marele număr de premii acordate în domeniul științelor biologice și agricole demonstrează faptul că oamenii de știință au înțeles ce mare însemnătate are în etapa actuală dezvoltarea agriculturii, transformarea ei într-o agricultură înaintată. La dezvoltarea agriculturii — cauză a întregului popor — își aduc contribuția numeroși oameni de știință, ingineri agronomi. Printre cei care au realizat succese deosebite în activitatea lor în anul 1953, se numără, alături de acad. E. I. Nyárády, căruia i s-a acordat Premiul de Stat clasa I-a, și colective formate din cercetători și practicieni distinși cu Premiul de Stat clasa II-a și a III-a în domeniul științelor biologice și agricole.

Prețuirea guvernului Republicii noastre Populare pentru savanții care se ocupă de problema sănătății poporului s-a manifestat și de această dată prin acordarea Premiilor de Stat clasa I-a acad. Ștefan G. Nicolau, prof. dr. Gr. Benetato, membru corespondent al Academiei R.P.R., acad. Nicolae Gh. Lupu, pentru îndelungată și fructuoasă lor activitate științifică.

Premiile de Stat clasa I-a acordate prof. univ. D. Macrea, acad. E. Petrovici pentru lucrarea „Gramatica limbii române” volumul I și II precum și premiul II acordat colectivului care a contribuit la elaborarea lucrării; premiile acordate colectivului format din V. Maciu, directorul Arhivelor Statului, prof. univ. S. Știrbu, prof. univ. V. Cheresteșu pentru activitatea depusă în vederea redactării unor volume de documente privind „Războiul pentru independență 1877—1878”; premiile clasa II-a și a III-a acordate în domeniul științelor fizico-matematice și a celor tehnice stau mărturie a muncii de creație științifică care se desfășoară în țara noastră.

Pentru caracterul și conținutul muncii de cercetare științifică din țara noastră este cît se poate de semnificativă studierea listei lungi a celor cărora li s-au acordat Premiul de Stat în domeniul lucrărilor tehnice excepționale și al perfecționării radicale în domeniul producției Colective formate din ingineri, maștrii, sudori, lăcătuși — dovadă vie a colaborării oamenilor de știință cu practicienii din producție — au realizat Terbosulfanta AK 1300, turbina cu aburi tip AP 3, recipient de înaltă presiune, etc. Aceste noi realizări alături de strungul carusel „23 August” și multe altele poartă cu cinstă mențiunea „Fabricat în R.P.R.”.

Semnificativă este și lista numeroaselor premii acordate creatorilor din domeniul literaturii și artei. Bimeritate sînt premiile I acordate scriitorilor Geo Bogza și Camil Petrescu, premiile II acordate scriitorilor István Asztalos și I. Ludo, precum și premiile III decernate unui număr de trei prozatori. Au fost distinși de asemenea cu premiul I poetul Cicerone Theodorescu, compozitorii Mihail Jora și Leon Klepper, Alfred Mendelssohn și Marian Negrea, pictorii Corneliu Baba și Iosif Iser, sculptorii Constantin Baraschi și Ioan Irimescu, arhitectul Octav Doicescu, regizorul Alexandru Finți, actorii Ion Manolescu și Gh. Storin. Numeroase sînt premiile II și III acordate creatorilor din cele mai variate domenii ale creației artistice.

Succesele răsplătite prin acordarea Premiului de Stat al R.P.R. pentru lucrările deosebite de valoroase realizate în anul 1953 confirmă în mod strălucit drumul just pe care-l urmează oamenii de știință și artă din țara noastră, drum lămurat de învățătura partidului, de experiența glorioasă a oamenilor de știință și artă din Uniunea Sovietică. Cînd vezi un om pe pieptul căruia strălucește medalia de laureat al Premiului de Stat, nu poți să nu-ți amintești că în țara noastră au apăs pentru totdeauna vremurile cînd știința și arta erau puse în slujba unui mînunchi de exploatare. Înalte distincțiuni stau mărturie faptului că în țara noastră omul de știință și artă este o personalitate, că dezvoltarea științei și artei este considerată ca una din cele mai importante chestiuni de stat.

Noile Premii de Stat constituie un imbold pentru creatorii din toate domeniile în lupta lor pentru a ridica știința și arta pe o treaptă mai înaltă, pentru a o lega și mai strîns de lupta poporului pentru fericire și bunăstare.

Cu prilejul acordării Premiului de Stat pe anul 1953 felicităm pe noii laureați și le urăm din toată inima noi succese în munca lor pusă în slujba cauzei noastre comune — construirea socialismului și apărarea păcii.

Nota adresată de Guvernul Sovietic Guvernelor țărilor europene și S. U. A.

MOSCOVA 13 (Agerpres) — TASS transmite: La 13 noiembrie, Mișterul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat țărilor europene cu care U.R.S.S. întreține relații diplomatice, note cu conținut identic ale Guvernului Sovietic cu privire la convocarea unei conferințe pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa. Notele sînt adresate ambasadelor și legațiilor din Moscova ale următoarelor state: Franța, Marea Britanie, Austria, Albania, Belgia, Bulgaria, Ungaria, Republica Democrată Germană, Olanda, Grecia, Danemarca, Islanda, Italia, Luxemburg, Norvegia, Polonia, România, Turcia, Finlanda, Cehoslovacia, Elveția, Suedia, Iugoslavia, precum și ambasadelor Statelor Unite ale Americii.

Acastă notă este adresată de asemenea și ambasadelor Republicii Populare Chineză la care reprezentant a fost invitat să participe la conferința susmenționată, în calitate de observator.

Publicăm mai jos textul notei adresate de Guvernul U.R.S.S. Guvernului Franței.

„Guvernul Sovietic consideră necesar să declare Guvernului Franței următoarele: La 23 octombrie a. c. la Paris au fost semnate acorduri cu privire la Germania occidentală. Semnarea acestor acorduri a fost precedată de conferința de la Londra a celor două țări, la care participau au căzut de acord asupra unor măsuri separate în problema germană.

Încălcîndu-se acordurile internaționale existente cu privire la Germania, acordurile de la Paris prevăd refacerea militarismului în Germania occidentală, crearea unor forțe armate vest-germane și atragerea Germaniei occidentale în grupări militare ale unor anumite state, opuse celor state ale Europei.

În Germania occidentală se creează o armată care în timpul cel mai scurt urmează să atingă un efectiv de 500.000—520.000 oameni și care va dispune de mari unități de aviație și de tancuri, precum și de state majore militare proprii. Încă de pe acum militarismul german nu ascund faptul că efectul armatei vest-germane stabilite de acordurile de la Londra și Paris ei îl consideră doar ca o bază pentru dezvoltarea unor forțe armate și mai numeroase. Armata vest-germană se creează sub conducerea a celor generali germani care au comandat armata hitleristă în alii cînd de al doilea război mondial și au fost complici agresivității fasciste și ai instaurării singurei „noi ordini” hitleriste în țările europene.

Acordurile de la Londra și Paris dau mină liberă militarismului și revanșarilor din Germania occidentală și în ceea ce privește producția neîntrerîndă de armament. Forțele armate ale Germaniei occidentale capătă de asemenea posibilitatea de a dispune printre armele lor de arma atomică, ceea ce sporțește cu mult primejdia unui război atomic distrugător în Europa.

Acordurile susmenționate prevăd atragerea Germaniei occidentale remilitarizate în noua grupare militară în curs de încheiere sub forma așa zisei „Uniuni a Europei occidentale” precum și în blocul nordatlantic, al cărui caracter agresiv a mai fost semnalat în repetate rânduri de Guvernul Sovietic.

Toate acestea dovedesc că în ceea ce privește Germania occidentală, se promovează o politică care nu este compatibilă nici cu sarcina înălțării păcii în Europa, nici cu sarcina restabilirii unității naționale a Germaniei. Înfrățirea acordurilor de la Londra și Paris ar însemna că unificarea Germaniei prin ținerea unor alegeri libere pe întreaga Germanie ar fi sacrificată de dragul planurilor actuale de refacere a militarismului german — acest dușman de moarte al popoarelor Europei, inclusiv al poporului german însuși.

Animat de dorința de a înlesni rezolvarea problemei restabilirii unității Germaniei, Guvernul Sovietic a prezentat propunerea de a se examina problema retragerii imediate a trupelor de ocupație pe teritoriul Germaniei de est și de vest. Totodată, s-a făcut propunerea de a se preciza efectivul și armamentul tuturor genurilor de poliție germană aflată din Germania răsăriteană și din Germania occidentală. Guvernul Sovietic consideră, ca și pînă acum, că aplicarea acestor măsuri ar contribui la micșorarea încordării în Europa.

Acordurile de la Londra și Paris sînt incompatibile cu tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală din 1944 și cu tratatul anglo-sovietic din 1942 de colaborare și asistență mutuală în perioada de după război, tratate care prevăd adoptarea de măsuri comune pentru a nu admite posibilitatea unei noi agresivități din partea Germaniei.

Guvernul Sovietic a mai atras atenția Statelor care poartă răspunderea pentru reglementarea problemei germane asupra primejdiei serioase pe care o implică reinvestirea militarismului în Germania occidentală și atragerea acesteia din urmă în grupări militare. Constituția unor asemenea grupări militare ale unor state opuse altor state europene duce în mod inevitabil, așa cum a arătat-o experiența istoriei, la agravarea relațiilor dintre ele și, în ultimă instanță, la război. Așa a fost în ajunul primului război mondial cînd au fost create două coalitii militare de state opuse una alteia. Așa a fost și în ajunul celui de al doilea război mondial cînd, sub egida Germaniei hitleriste, a fost constituită o grupare militară agresivă care s-a contrapus altor state nevoite în cursul războiului să-și unească forțele pentru a riposta agresivității hitleriste.

Pentru a evita o astfel de situație cînd Europa devine în mod periodic arena unor războaie singuroase și pustioare care provoacă popoarele statelor europene multe milioane de victime omenești și urașe distrugătoare materiale, se impune necesitatea de a se crea un astfel de sistem de securitate în Europa la care să participe toate statele europene, indiferent de ordinea lor socială și de stat. Crearea unui astfel de sistem de securitate colectivă în întreaga Europă ar da o bază trainică pentru colaborarea pașnică a tuturor statelor europene și ar garanta securitatea lor națională prin asumarea unor obligații de a reglementa divergențele care se ivesc între ele pe cale pașnică, iar în cazul ivirii unei primejdii pentru pace sau a încălcării păcii — să se întreprindă acțiuni unite, printre care și militare, împotriva agresorului.

Crearea în Europa a unui sistem eficient de securitate colectivă, bazat pe eforturile unite ale tuturor statelor europene, ar înlesni posibilitatea reglementării problemei germane. În acest caz, s-ar înlătura principialul obstacol existent astăzi în calea restabilirii unității germane, care își găsește expresia în planurile de transformare a Germaniei occidentale într-un stat militarist și de atragere a ei în grupări militare agresive.

Pentru a înlesni posibilitatea realizării unui acord corespunzător între statele interesate, Uniunea Sovietică a făcut la începutul anului curent la conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, propuneri cu privire la principiile fundamentale ale „tratatului general european de securitate colectivă în Europa”. Propunerile cu privire la crearea în Europa a unui sistem de securitate colectivă au întâmpinat o atitudine favorabilă din partea unei serii de state europene. Ele au întâmpinat de asemenea sprijinul cercurilor largi ale opiniei publice, atât din statele europene, ale căror guverne nu și-au exprimat încă atitudinea față de ideea securității co-

lective în Europa, cît și din acele state, ale căror guverne au refuzat să sprijine propunerile făcute. Pînă în prezent, după cum se știe, nu s-a reușit să se realizeze înțelegerea necesară între țările interesate în această importantă problemă. Or, interesele asigurării securității popoarelor europene cer ca Europa să se dezvolte nu pe calea nefastă a restabilirii militarismului german și a constituirii în Europa a unor blocuri militare de state opuse unul altuia, ci pe calea creării unui sistem de securitate pe întreaga Europă, bazat pe luarea în considerare a intereselor legitime ale tuturor statelor Europei, mari și mici.

Planurile pregătite de conferințele de la Londra și Paris, de restabilire a militarismului german și de atragere a Germaniei occidentale remilitarizate în grupări militare nu pot să nu complice situația din Europa. Înfrățirea acestor planuri va provoca în mod inevitabil agravarea relațiilor dintre statele europene, intensificarea cursei înarmărilor și sporirea considerabilă pentru popoarele din Europa a poverii cheltuielilor militare. În legătură cu aceasta va fi cu totul firesc dacă popoarele europene izbucnesc de pace vor fi nevoiți să ia măsuri noi pentru asigurarea securității lor.

Pentru a preveni o asemenea complicare a situației din Europa care agravează primejdia de război, trebuie luate toate măsurile ce pot contribui la stabilirea unui sistem de securitate colectivă în Europa și prin aceasta la micșorarea încordării în relațiile internaționale.

Poziția de la aceasta, Guvernul Sovietic consideră că a devenit necesară convocarea, fără nici amînări, a unei conferințe a tuturor statelor europene care doresc să participe la ea, precum și a Statelor Unite ale Americii, în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Recunoscînd răspunderea deosebită care revine statelor-membri permanenți ai Consiliului de Securitate al O.N.U. pentru menținerea păcii și securității internaționale, Guvernul Sovietic consideră că este de drit ca Republica Populară Chineză să trimită la această conferință un observator.

Este de la sine înțeles că fiecare stat participant la conferința sus-menționată trebuie să aibă posibilitatea de a face propunerile pe care le consideră necesare în legătură cu problema în discuție.

Guvernul Sovietic propune ca o astfel de conferință să fie convocată la 29 noiembrie a. c. la Moscova sau la Paris.

Amînarea convocării unei astfel de conferințe nu este indicată, deoarece în luna decembrie va începe deja în unele țări europene examinarea problemei ratificării acordurilor de la Paris. O astfel de ratificare ar complica în mare măsură întreaga situație din Europa și ar submina posibilitatea reglementării problemelor europene nerezolvate și, în primul rînd, a problemei germane.

Propunerea cu privire la convocarea la 29 noiembrie la Moscova sau Paris a unei conferințe pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, este împărășită și de Guvernul Republicii Populare Polone și Guvernul Republicii Cehoslovace cu care Guvernul Sovietic s-a consultat în prealabil.

Guvernul U.R.S.S. a trimis note similare tuturor statelor europene, cu care U.R.S.S. are relații diplomatice. Uniunea Sovietică poartă pe de la faptul că invitarea statelor europene cu care U.R.S.S. nu are relații diplomatice, ar putea fi făcută de Guvernele Franței, Angliei sau S.U.A., care întrețin relații diplomatice cu aceste țări.

Guvernul Sovietic va fi recunoscător Guvernului Franței pentru comunicarea cu privire la participarea sa la sus-menționată conferință pe întreaga Europă.

Plecarea din București a ambasadului R. P. Chineză

La 13 noiembrie a.c. a părăsit Bucureștiul ambasadul extraordinar și plenipotențiar al R.P. Chineză în R.P.R., Van Lupin.

La aeroportul Băneasa, Van Lupin a fost condus de Mihail Dalea, secretar al C.C. al P.M.R., Grigore Preoteasa, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Teodor Rudenco și Nicolae Ciocirlu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Iacob Coțoveanu, ambasadorul R.P.R. la Pekin, Oliver Sabau, vicepreședinte al Institutului Român pentru relațiile culturale cu Străinătatea, Dionisie Ionescu, directorul Protocolului Ministerului Afacerilor Externe, Mihail Maghiaru, director în Ministerul Afacerilor Externe, Ion Kun, director în Ministerul Comerțului Exterior și Alexandru Ișoveanu, șeful Protocolului Ministerului Comerțului Exterior.

A fost de față personalul Ambasadei R.P. Chineză, în frunte cu însărcinatul cu Afaceri ad-interim, Li En-lu.

Au mai fost de față ambasadorul U.R.S.S., L. G. Melnikov, ambasadorul R.P. Polon, Wojciech Wzrozek, ambasadorul R.P.D. Coreene, Dun Em, ambasadorul R.D. Germană, Werner Eggerath, ambasadorul R. P. Ungare, Laszlo Patak, ambasadorul R. Cehoslovace, Iosif Sedivy, ministrul R. P. Albaniei, Miha Lako, primul secretar al Ambasadei R.P. Bulgare, Momo Krumov și alți membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

Cu avînt sporit în înțrecerea socialistă

GALATI (de la corespondentul nostru). — Peste 90 la sută din totalul muncitorilor și tehnicienilor de la Atelierele C.F.R. „Gh. Apostol” participă, pe bază de contracte, la înțrecerea socialistă.

Preocupîndu-se de reducerea conținutului consumului de material, combustibil și energie electrică, colectivul atelierelor a realizat pînă la sfîrșitul lunii octombrie economii la valoare de aproape un milion lei. Atenția colectivului a fost îndreptată și spre sporirea sortimentelor la obiectele de uz casnic. Astfel, în Atelierele C.F.R. „Gh. Apostol” se produc acum garnituri complete de mobilă pentru bucătărie, mașini de gătit și încălzit, cazane, etc. De la începutul anului și pînă la sfîrșitul lunii octombrie au fost livrate unităților comerciale obiecte de consum popular în valoare de aproape 900.000 lei.

La vînătoare

După o dîmneală senină de toamnă, pe trecută de terenul de vînătoare, toba iscusitului vînător, instalatorul de gaz-metan Alexandru Constantinescu, era dădora de vînat. Chiar a doua zi, vînătorul s-a prezentat la filiala I. V. Stalin din București a Asociației generale a vînătorilor și pescarilor sportivi din R.P.R. unde a pedit prima colă de vînat din toamna aceasta: Vînătorul Alexandru Constantinescu s-a înfrînt aici cu strîngăru-l Dnu Cristea, maestrul al sportului, actorul Andrei Codreanu, medicul Gh. Tătăreanu, vînători pasionați, care predau cota din vînatul obținut de ei.

Tot mai mulți oameni ai muncii practică acest frumos sport, care în trecut, le era inaccesibil. Anul acesta, în A.G.V.P.S. sînt înscrisi peste 30.000 de vînători, dintre care mai mult de 10.500 sînt muncitori din fabrici și uzine, iar ceilalți sînt țărani muncitori, funcționari, intelectuali, militari.

Premiere teatrale

ORADEA (de la corespondentul nostru). — În cadrul noii stagiuni a Teatrului Maghiar de Stat din Oradea a fost prezentată zilele trecute o nouă premiază: „Cei din urmă” de Maxim Gorki.

S-au distins în mod deosebit dintre interpreți Ana Ducas, Șolt Miklos, Magyarosi Gyöze, Eva Banyai și Boros Barna.

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — În seara zilei de 12 noiembrie, colectivul artistic al secției germane de lingă Teatrul de Stat din Timișoara a prezentat, într-un cadru festiv, cel de al 100-lea spectacol al piesei „Die Karlethaler” de Heinrich Laube, care s-a bucurat de un mare succes în rîndurile oamenilor muncii din regiune.

LAUREAȚI AI PREMIULUI DE STAT

GEO BOGZA

Scriitor

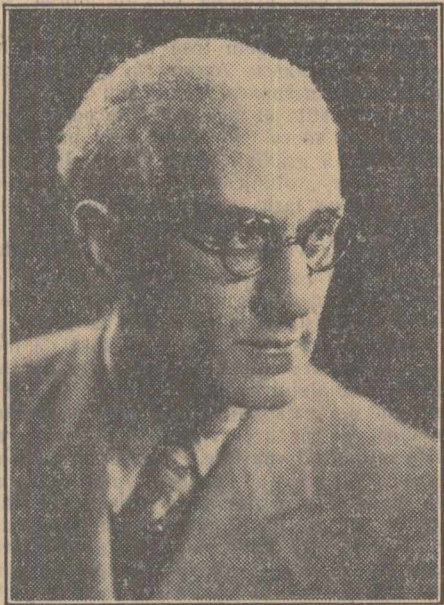
pentru volumele „Anii Impotrivirii” și „Meridiane sovietice”

CICERONE THEODORESCU

Poet

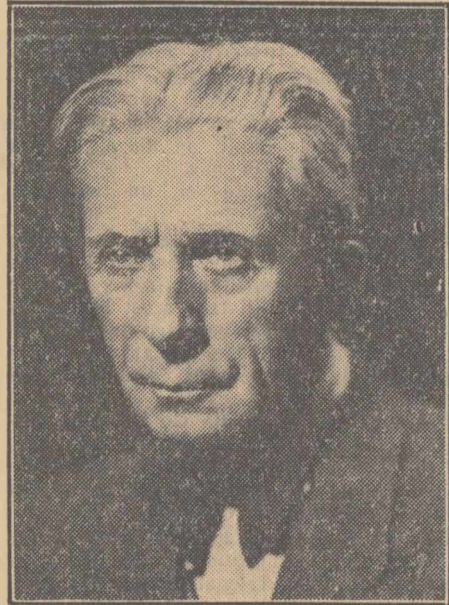
pentru volumul de poezii „Un cîntec din ulia noastră — și traducerea „Vasilii Tjorkin” de Al. Tvardovski

LEON KLEPPER

Compozitor

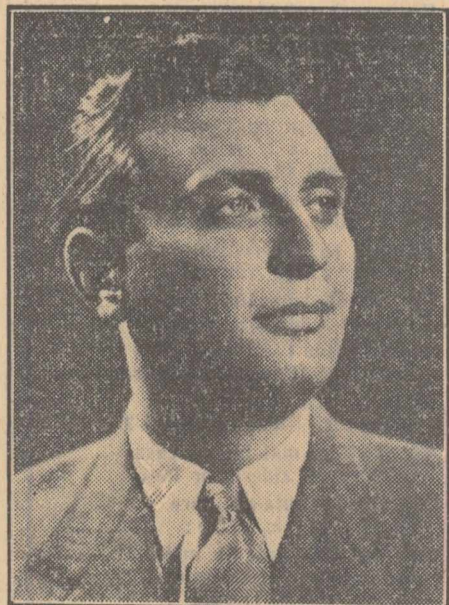
pentru poemul simfonic „Drumul Dunării spre mare” și poemul simfonic „Bălcescu”.

ION MANOLESCU

Actor

de la Teatrul Național „I. L. Caragiale” din București, pentru întreaga sa activitate artistică.

AUREL BARANGA

Scriitor

pentru piesa de teatru „Mielul turbat”.

PUICA ALEXANDRESCU

Solistă

de la Teatrul de Stat de Operetă din București, pentru interpretarea unor roluri din operele: „Ana Lujoana”, „N-a fost numită mai frumoasă” și „Aculina”.

Anton Pann — un minunat rapsod al poporului nostru

Anton Pann, de la moartea căruia s-au împlinit o sută de ani, este una din cele mai luminoase figuri ale literaturii noastre din prima jumătate a secolului al XIX-lea. Desăvârșindu-și activitatea în perioada în care poezia românească se afla la începuturile ei, Anton Pann a marcat un moment însemnat în dezvoltarea literaturii noastre, prin culegerile și prelucrările sale din literatura populară, cit și prin operele originale, contribuind în foarte mare măsură la orientarea ei spre inspirația folklorică. Totodată, el a îmbogățit tematica literaturii noastre, dându-i o tonalitate nouă, bazată pe o adevărată înțelegere populară, plină de vervă umoristică și spirit satiric.

Anton Pann, „vestitul nostru poet popular”, cum îl numea I. L. Caragiale, s-a născut în jurul anului 1794, în satul Silven din Bulgaria, în familia unui căldarar român. Anul copilăriei și al primei educații în locul natal. După moartea tatălui, el părăsește Bulgaria, împreună cu mama sa, Tomăda, în timpul războaielor ruso-turce din 1805-1811, odată cu retragerea trupelor rusești. După ce stă puțin timp la Chișinău, unde se învecinează cu muzica bisericască, el se stabilește la București. Aici își continuă preocupările muzicale, exercitând funcția de cântăreț la diferite biserici. Însușindu-și o bogată cultură muzicală, prin studii particulare, Anton Pann desăvârșea la București o intensă activitate pentru tălmăcirea și transcrierea cântărilor bisericesti în limba română, în acord cu muzica românească, cu muzica populară. Pentru realizarea acestui lucru, el întreprinde o serie întreagă de călătorii în cuprinsul țării, „ca să studieze melodiile naționale, firea, limba și obiceiurile poporului, ca să noteze impresiunile ce-i deservau persoanele, împrejurările, localitățile...”, cum spune G. Dem. Teodorescu.

În 1827 Anton Pann este profesor la seminarul din Rimnicu-Vilcea, iar după un an îndeplinește funcția de cantor la Brașov. În 1828 devine profesor de muzică la școala națională din București. Cumpărându-și, în 1843, o tipografie întreprinde o largă acțiune de tipărire de cărți de colportaj și de literatură. În 1848, în timpul revoluției, deși nu se află în București, în mijlocul combataților, își manifestă atașamentul față de cauza maselor populare, cîntînd „triumful revoluției într-un imn, de care s-a vorbit în organele de publicitate ale epocii”, cum ne informează G. Dem. Teodorescu. Imbolnavindu-se, în 1849, Anton Pann își petrece ultimii ani în trudă și neacazuri. Moare la 2 noiembrie 1854.

Anton Pann ne-a lăsat moștenire o operă întinsă, febrilă, plină de interes și valoare. În afară de câteva lucrări de specialitate, ca „Axtonul”, „Bazul teoretic și practic al muzicii bisericesti” și altele, opera sa este în întregime elidată pe temele solide a creației populare. Cum însuși spune, lucrările sale sînt: „de prin lume adunate și iarăși la lume date”.

În raport cu condițiile epocii în care și-a desfășurat activitatea și cu slăbiciile literaturii noastre de atunci, meritele lui Anton Pann sînt deosebit de însemnate. El este unul dintre primii noștri cărturari de la începutul secolului al XIX-lea, care depune strădanii neobosite pentru culturalizarea maselor, pentru răspîndirea luminii în rândurile poporului. El editează un număr mare de „Calendare” în care, alături de datele referitoare la împărțirea timpului, introduce poezii, versuri cu conținut moralizator, etc. Pe această linie se înscriu și prelucrările cântărilor populare, „Înteleptul Argîrș” și „Neputul sau Anadarn”. „Nesdrăvniile lui Nastratin Hogea”, „O povestire arabică din Halima” și „Noul Erotocrit”. Anton Pann se numără printre primii noștri culegători de folclor. El tipărește un volum de „Poezii populare”, culegerile de „Poezii deosebite sau Cîntece de lume”, „Spitalul amorului” și „Culegere de povești și anegdote”. Pe lângă acestea scrie o serie de lucrări cu caracter moralizator, cum sînt „Îndreptărilor belivilor”, „Hristotite au școala moralului” și altele.

Operele de căpetenie ale lui Anton Pann, în care personalitatea și originalitatea sa artistică se manifestă din plin, sînt „Fabule și istorioare”, „Culegere de proverbi sau Povestea vorbii”, „O sezoătoare la țară sau Călătoria lui Moș Albu”. Dintre acestea, cea mai reprezentativă este „Culegere de proverbi sau Povestea vorbii”, despre care Vasile Alecsandri spunea că se poate cu drept cuvînt numi „tezaurul poporului român”. În „Povestea vorbii”, alcătuită din proverbe, maxime, zicători, fabule și anegdote, culese „de prin lume”, Anton Pann a sintetizat cu o uimitoră claritate și înțelegere adică înțelegerea și poporului nostru. În versuri meșteșugite, în care influența folklorică este evidentă, Pann vorbește „despre cusururi sau uriciuni”, „despre pedanți sau copilăroși”, „despre minciună și fleacării”, „despre leneși” și „despre învățătură”, „despre amice sau prieteni”, „despre pricină de judecată” și „despre frică și vitejie”, etc. Simplitatea și savoare deose-

bită ale acestor pîlde în versuri reies cu claritate din acest mic fragment „despre învățătură”:

Trăind omul, cînd și cînd
Află ce nu-i dă prin gînd
Zicînd:
„De multe-n lume am dat
Și tot nu m-am învățat”.
De acela,
Cite cuvinte le zici, le vinzi,
Și cite le auzi, le prinzi.
Cum zice un filozof:
Picioarele-ți să roază pragurile
Învățătorilor

Că
Școala face pe omul om
Ș-altu-l pe pomul pom.

În „Povestea vorbii”, Anton Pann nu a atecat diferite probleme ca probleme în sine, nu a manifestat o izolată intenție povăluitoare. Micile sale pîlde în versuri au o pronunțată notă satirică, au un caracter critic, care se resimte și asupra vieții sociale. El critică diferitele trăsături negative ale caracterului oamenilor, anumite aspecte ale comportării lor sociale, utilizînd ironia mușcătoare, adesea învăluită într-un umor batjocoritor. Spre exemplu, pe tinerii desfrînați îi zugrăvește astfel, prin referiri la educația primită:

Era de acia cari pînîni că îi iubese,
În tin tot pe lîngă dînsii și la pieptul
mamei cresc,
Lăsîndu-i într-o lor voie, pînă se fac mari,
strengari,
Ș-ajung în cele din urmă desfrînaților
slegari;

Lucrate cu simț artistic, cu putere de versificare, stilurile lui Anton Pann conțin imagini sugestive, versuri curgătoare, presărate nu rareori cu epitețe, metafore și comparații. Culese din popor, proverbele au devenit sub pana lui Anton Pann piese artistice pline de pitoresc. Măiestria cu care Pann încheagă diferite acțiuni în versuri, talentul său inventiv și imaginativ, alimentat de folclor, cu care construiește istorioare bazate pe personificări și alegorii, sînt dovadă de multe povestiri în versuri, dar mai ales de cea care descrie faptele și întâmplările de pe vremea „Cînd a fost odată pe pîmînt aleasă Nobila Gutuie poamelor crăiasă”, în care, prin personificarea poamelor și legumelor, reușește să redea o acțiune plină de dramatism.

„Povestea vorbii” este rodul nenumăratelor călătorii pe care Anton Pann le-a făcut în cuprinsul țării pentru a cunoaște oamenii, gîndurile, sentimentele și viața lor. Bogatul și mereu interesantul material adunat în aceste călătorii a stat însă și la baza celeilalte lucrări mari a lui Pann: „O sezoătoare la țară sau Călătoria lui Moș Albu”. În această, scriitorul dă un tablou viu al vieții satului din vremea sa. Luînd pretextul unei sezoări, Pann are prilejul să desfașoare în fața cititorului imagini deosebite de variate din viața țărănilor, din viața lor spirituală și materială. În cuprinsul povestirilor, ghițărilor, basmelor, glumelor și enoavelor, care se spun la presupusa sezoară, Pann portrețizează figuri din lumea satelor, alți țărani, fete și flăcăi, cit și arendasi, preoți, slujitori ai instituțiilor administrative, pe aceștia din urmă privindu-i deseori în mod satiric. Ori de cite ori are ocazia să facă o comparație între lumea avută a orașului și lumea muncitoare, Pann trimite săgeți și turnătoare la adresa celor ce disprețuiau munca și se învecineau numai cu luxul și petecerile, cum face în aceste versuri:

Fetele noastre sînt proaste, nu vorbesc
politicos,
Nici știu să înțoească polca și cotodanșul
frumos,
Ele pe la soarele toate furcile își iau,
Spun, sporesc din gură multe și din minți
lucrez, nu stau.

În „O sezoătoare la țară sau Călătoria lui Moș Albu”, Pann introduce peste tot un umor sănătos, un haz desăfător, dînd oarecare caracter optimist, plin de dragoste de viață.

Opera lui Anton Pann a adus o contribuție însemnată la dezvoltarea literaturii noastre. Ea a îmbogățit problematica poeziei și a prozei, dar mai ales a deschis drumul multor scriitori de după Pann spre popor, spre viața și sufletul lui, spre neescapabile și nemuritoare bogății ale creației folklorice. Opera lui Anton Pann a înscut în nemurire profundă și sănătoasă înțelegere a poporului nostru, cîștigată în existența sa de-a lungul veacurilor. „În Pann-tonul literar al României, imaginea lui Anton Pann poartă un sigil caracteristic și mult interesant! Ea ne apare cu înțelegerea filosofică a strămoșilor pe frunte și cu risul malicios al lui Pepelea pe buze”, scria Vasile Alecsandri despre acest minunat rapsod al poporului nostru.

TEODOR VIRGOLICI

FABULĂ

Motanul vegetarian

Copleșit de trudă și căldură
Se toleanea motanu-n bătrătură.
Dînd iama prin cămară se-mbuibase
Cu mîncăruri proaspete și grase
Și-i convenea, zînd tînit la soare
Să filozofeze despre cumpătare.
— Nu e nici o școală — zicea —
să te hrănești

Cu grelele bucate omenești
Sau cu vinat din neamuri soricești,
Te ia cu somn, cu lene, moșeală,
Iar gura ca tîngirea-ți dă-n coceală.
Robit de pîntec stai în tine-nchis
Și uiți că viața nu-i decît un fum
și-un vis.

Așa fiind veleatul, eu încalte
Mă dăruiesc problemelor înalte.
Iar ca tîin, și-un blid de hînt
Ajunge ca să fie-un car de mînt
Auzi tu lume?

Lumea n-auzea
Alfara de un pui de rîndunea.
El singur, puful, neștiind
prea multe,

A poposit pe-o cracă să-l asculte.
Miau-miau — Cip-cip! —
au început talfasul.

Trecu minutul, se sfîrși și ceasul
Dar stătuiala lor era în toi.
leșese mare tărăboi.

Că unul: cip! și altul: miau!
Părerile nu prea se potriveau.
Ventră atunci ca drepti judecători
Cîțiva se scîmplată trecători:

Un vrăbîioi cu duh, tăios ca o secură,
Dol carîl pribegiți de la pădure,
O cîrlă ascunsă-n mușuroi,
Viermuși, gingași, un mierloiu...

Se-tunecă motanul: — Ce doriți?
— Am vrea să ascultăm și noi.
— Aha... Mă rog, poftiți!

Se plocni cîntata gazdă
Tușind stînger
Și îi pofti să șadă care jos pe brazdă,
Care în pom, sub cer...

— Și zău — se miră puful — de carne
te-ai scîrbit?

— Ba de orice frupt m-am lăcut!
Și spre încredințare, dau scris cu semnătură
Că n-oi rivni și n-oi mai pune-n gură
Nici vrăbii, nici zîmțînă, nici friptură.

— De aur fie-ți vorba, rise vrăbîioiul
Dar eu mă tem vecine că nu-ți poți schimba soiul.
Din cite știu nici tu n-ai da un ban
Pe jurămînt de motan!

Asemena părere, vezi bine că jignește
Deci filozoful nostru, zîbrîndu-și motănește
Mustățile și coada, a-nghîțit în sec.

— Cit ești de crud la mînt și cit ești de zvezec!
L-a dojenit cu-un aer mînit și înfept.
Și s-a izbit cu pumnii lăburelor în piept
Spre-a dovedi că lipsa de crezare

Îl chinuie și-l doare.
— Ce vrăbîioi frumos! — Ce caracter urît
Oftă rîvînd să-i pună ghiara-n gît.

— Ei lasă, zi mai bine cum te-al hotărît.
— Drept să vă spun, de mult am criticat
Mîncările cu carne...

— Dar le-ai înfulecat!
— Așa, cum să vă spun, ...cite puflin, de gust!
Deși, imi dau azi seama, nu e just.

Am fost dar, recunosc, o brută, un mișel.
Că n-am avut, măi fraților, nivel.
Rău am greșit. Dar... cine nu greșește?
Desigur, cine nu muncеște?

— Ei, ce să spun, muncind te-al prăpădit!
A fluierat mierloiu-nveselit.

Cum să te cred? — I-o spusese față —
Tai la piroane că și apa-nghiață!
Și-o șterse spre zăvoi mierloiu
Iar după el porni și vrăbîioiul.

Rămăseră doar martorii tăcuți
Ascunși prin preajmă, neștiuți.

— Ce caraghioși! m-au luat peste picior,
Oftă motanu-n urma lor.

Dar tu măi rîndune, mă vezi cum sînt:
De cit să cîrpești ca ei în vînt
Fă bine și mă crede pe cuvînt,
Că s-a sfîrșit. Ajunge! Să piară carnișorii!

Vom fi precum prigorii și corolii
Cei mulțumiți cu picurii de rouă.
O, vino și-nfloreste, lume nouă!
— Și pricinile vechi?

— Să le lăsam uitate.
Cu toții, frați să fim, uniți și cu dreptate
Precum a fost cîndva în arca lui moș Noe...

— Să lași de-o parte fructul,
chiar de bună voie!

(L-a întrerupt puindrui din făgăduieli,
Nelepadîndu-și încă multele-ndoeli).

— Motan de te numești
Cum ai să mă trăiești?

— Ehe!, proaste idei și fără de temel!
O să mîncîm grăunțe de porumb și mel,
Doar sînt destule în hambar.

Pînă cînd?

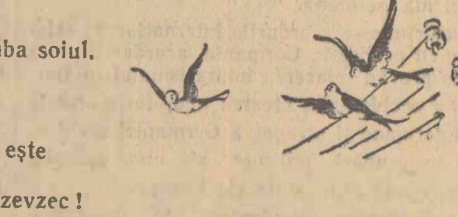
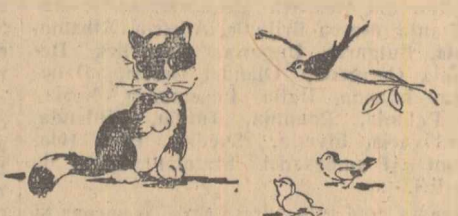
Grădina botanică din Cluj este una din cele mai frumoase și mai cunoscute grădini de acest fel, care aduce un aport însemnat în instruirea studenților și elevilor în toate domeniile botanicii, în răspîndirea în masele largi a cunoștințelor despre plante, despre cultura lor și despre importanța lor practică.

În afara celor 10.000 de specii de plante, grădina botanică mai posedă un teren de experimentare miclurînă pentru crearea de specii noi, o seră cu plante rare de pe toate continentele lumii, un muzeu botanic cu 10.000 de piese, o colecție cu aproape 4.000 soiuri de semințe și un terbar cu 500.000 de plante.

Collectivul de conducere al grădinii, în frunte cu tov. prof. univ. Emilian Topa, se străduiește să asigure întreținerea grădinii în bune condiții, să facă acest loc de experimentare și de recreare, cit mai plăcut și îndrumă grupurile de vizitatori pe calea cunoașterii imenselor bogății de plante ale naturii.

Din păcate însă, aceste eforturi sînt strîbuite de răuvoitori, de oameni care nu înțeleg, sau nu vor să înțeleagă, că rezau însemnat reprezintă grădina de pe dealul străzii Republicii din Cluj.

Este vorba de unii locatari, care nu fac parte din personalul grădinii botanice și care atare nu au dreptul legal să ocupe locurile din imensa grădină, dar care își bat joc de regulamentul de funcționare al grădinii, de regulile ce trebuie respectate la fel de toți locatarii. Locatarul Grațianu Suciu, de pildă, crește numeroase păsări, găini, rate, curcani. El lasă păsările slobode, fără să-i pese că acestea distrug plante, distrug rodul experiențelor de ani și ani. Așa se face că păsările locatarului răuvoitor au distrus o bună parte din recolta de semințe din acest an, ca și unele plantații. Tot a-

— Adică-l fură pe gospodăru?
— Nici cum. Eu împrumut și-nțorc
Muncind cîntît. La iarnă torc
Zeci de fuioare, colea pe cuptor
Iar vara, sap cu zlua pe ogor.
Sau dacă nu, mă bagă un cumnat
Director sau contabil la Gostat.
La socoteli nu-i nimeni să mă-nțerească
Scot beneficii și din piatră seacă.
Unde pun laba...

— Totul se dărimă
L-a înghinț încet o rimă
Trăgîndu-se grabită în pămînt.

— Și cum îți spun — își luă motanu-avînt
N-am să crăp eu de foame-n sură
Cînd am atita zestre de cultură.

Păi da, n-ai fi crezînd că-s prost.
Îl știu pe Taine și Croce pe de rost.
Pe Nietzsche? Tot, din scoarță-n scoarță
Și chiar cu Russell mă pot lua la harță.

(Nu mai vorbesc de Valéry)...
Se poate oare să nu-i știți?
Ce sînt? Titani și jumătate:
În ce-au scris el găsești de toate.

Nu-nap cu muritorii într-o oală.
Păcat că nu i-ai studiat în școală!
Bieții de voi... vă pierdeți an în șir
Cu Eminescu, Moliere, Shakespeare

Dar dacă vreți, cum sînt eu milostiv
Mi-ăș rupe nițel timp să te cultiv.
— Maestre-ngăimă puilul... cum pot să-ți
multumesc?

— Hai du-te-l zice mișul — Mă grăbesc.
Să vii sear seară, negreșit.
O să cîinăm și trecem la citit...

...Se sculă puful, izbucnînd spre soare,
Cu filiiți mărunt de aripoare,
Era cu totul scos din mîinți.
Ajuns acasă la părinți,

A povestit de-a fir-a-n păr.
— Motan ai spus?
— Într-adevăr.

— Să nu te duci!
— Ba nici fereală.
— Învață-l de-a momeală.

Il cîcă-lăra-n cor mai mulți.
— Lăsați-mă! Sînteți inculți!
Sări puindrui răzvrătit,

„Și cum fu vorba, a venit
Mai către seară, cînd chitise
Că filozoful flămînzise.
Cî-n zborul-lin cum cobora

Vedeau ceva și nu credea:
Un purcol de boabe mărunțele
Cu luciu de acadele
Și-un morman de tomuri grele.

Iar deasupra, stînd pe-o labă,
Rodea mișul cite-o boabă.
(Dar în mulțimea-i surdă, oarbă
Nu-l văzu sculpîndu-le în larbă).

Surise cutra: — Te-am mișnit?
— Ba zău, mă lartă, am greșit,
Se rugă puful smerit.

— N-are a face, te-al convins
Și meriți ospăț întîns.
Dă-te aproape de grămadă.
Nu te lene, nu-i vreo nadă.

Sînt grăunțe-împrumutate
Vom gusta pe săturate.
Săde puilul ticăind
Și se uită-n jos cu jînd.

Foame-i-e,
Mal frică-i-e.
Halal de petrecere!

Dar se lasă tras la masă.
Cu grăunțe gușă-ndeasă,
Gîrpește, sugulește
Și... ospățul se sfîrșește.

Așa cum v-ați așteptat
Filozoful și-a călcat
Legămîntul. Ba l-a rupt
„Și-a mîncat din nou de fruct.

Ronțăindu-și pofticios
Musafirlor, os cu os,
După vechia rînduială,
Înghitea la nimereală.

Și zicea: vezi, te ferîși,
Dar la urmă tot greșîși.
Cînd ispită fu mai mare.
N-am ce-ți face frățioare!

S-au mai văzut și-n alte părți,
Motani cugetători, chiar autori de cărți
Ce una spun și alta fac.
Ei munte zic dar înțeleg că-i laci!

Blesteamă relele de-a rîndul
Deși numai la ele le gîndul;
Se jură și te mint în față
Iar cînd le vine bine te înhață.

Nu strică dar, sub blînda-nfășurare
Să știți că se ascund adesea fiare
Cu pâlării, cravății, cu ghețe în picioare
Și cu mînuși frumoase peste ghiare.

AL. N. TRESTIENI

Desene de I. POPESCU-GOPO

BIBLIOGRAFIE

SUTÓ ANDRÁS,

Candidatul necunoscut

Volumașul „Candidatul necunoscut” de Suto Andras, laureat al Premiului de Stat, apărut la Editura Tineretului în colecția „Ogore noi” cuprinde două povestiri: „Candidatul necunoscut” și „Cotitura a mîncat vaca”. În aceste povestiri ea — și în cele publicate în volumul „Porneșe oamenilor” scriitorul dovedește deosebita capacitate de a pătrunde cele mai adînci frîmțări ale eroilor săi. Scriitorul nu lasă să se întrevadă de la început drumul acestor eroi și destinul lor, ci conduce acțiunea normal, respectînd adevărul vieții și firescul caracterului personajului respectiv.

În „Candidatul necunoscut” Suto Andras ne povestește viața lui Szakacs Ferenc, orfan de război, în vîrstă de numai 13 ani, care sîd de mizeria în care trăia la chibabul Dengo înaintea cerere de înscriere în gospodăria colectivă. Dengo îl „înfiase”, cîd, dar adevărul era că micul Ferenc făcea muncă de argat primind drept plată sudălmii și bădă.

Cînd a dat de cerea de înscriere în gospodăria a bietului orfan Szakacs Ferenc care scria că „n-am fost membru în nici un partid fascist” și menționa de desubtul numelui „fără sarcă”, bătrînul președinte Fenyes Mozes a căzut pe gînduri. Nu auzise nicodată de acest om și nu primise nicio lămurire de la cei pe care îl înțereasa despre el.

Suto Andras are puterea de a apori după fiecare pagină interesul și încordarea cititorului prin acea atmosferă pe care o crează la început în jurul personajului Ferenc. De fapt cititorul știe tot despre Szakacs Ferenc: că cum trăiește la chibab și ce gînduri îl frîmțînt. Un singur lucru nu știe: ce vîrstă are.

Cititorul îl cunoaște pe Ferenc abia cînd acesta vine la adunarea generală. Președintele rămîne mirat cînd îl aude pe acesta bălăș spundînd curajos: „Vreau să intru în gospodăria colectivă”.

La club, unde-l poftise un colectivist după ce președintele plecase la sfat, Ferenc își arată toată măiestria lui de dansator, cei din jur rămîind uimiți. Uimii a rămas și Labodás, cel care îl îndemnasă să joace ca să-i vadă puterea pentru că zicea el: „copil, necopil, dacă nu ține la osteneală, nu-l bun de muncă”. Pînă la urmă Szakacs cu ajutorul statului popular primește de la chibab patru saci de grîu, preț al muncii lui, și e primit să lucreze în colectivă pînă la moarte cînd încep școlile. Micul Ferenc va învăța carte.

În doua povestire, „Cotitura a mîncat vaca” autorul descrie viața grea a unei familii de țărani din Ardeal, în preajma celui de al doilea război mondial.

Cseher Laji abia reușise să-și clădească o biată casă și să-și cumpere o vacă, cîd oamenii orînduirii burghuize-moșieresti au și venit și au bătut un fărș în mijlocul casei, spunîndu-i că pe chier terier unde e așezată casa, va trece o șosea de interes militar, care se va construi în curînd. Cseher Laji a trebuit să-și vîndă vaca, singura mîngiere a copiilor lui, ca să plătească 3.000 de lei celui care bătuse fărșul în mijlocul casei și care putea dispune ca șoseaua să nu mai treacă peste locul unde era clădită casa, ci să facă o „cotitură”.

Șchița e un act de acuzare la adresa orînduirii burghuize-moșieresti în care omul simplu era jefuit după bunul plac al celor sus puși.

N. UNGUREANU

Teatrul Național „I. L. Caragiale” va prezenta spectacole în raloanele Giurgiu și Călărași

În cursul acestei stagiuni teatrale, actorii de la Teatrul Național „I. L. Caragiale” din Capitală, se vor deplasa săptămînal în orașele comune și satele raionelor Giurgiu și Călărași, unde vor juca piese din repertoriul permanent al teatrului.

Prima deplasare din cadrul planului de deservire cu spectacole de teatru a localităților lipsite de teatru permanent, are o duminică 14 noiembrie a.e. în orașul Giurgiu. Cu acest prilej, Teatrul Național „I. L. Caragiale” va prezenta două spectacole pe plesă „Mielul Turbat” de Aurel Baranga, Laureat al Premiului de Stat. Plesă va fi interpretată de artiști de frunte al teatrului ca de pildă, Vasiliu Birlic, artist emerit al R.P.R. și Laureat al Premiului de Stat, Radu Beligan, artist emerit al R.P.R. și Laureat al Premiului de Stat, I. Tăliuanu, artist emerit al R.P.R. și Laureat al Premiului de Stat, A. Giurgiu, artist emerit al R.P.R. și Laureat al Premiului de Stat, Carmen Stănescu, Didona Popescu, N. Enache și alții.

Prețutîndu-se înseamnă și în orașul Constanța unde deși există o instalație completă de radioamplificare, difuzoarele de pe străzi îndeplinesc acum doar o funcție ornamentală. Tovarășii de la secția culturală a statului popular regional (șef al secției D. Fălcăușanu) vînd să mai îndulcească situația, nîmă că stația funcționează totuși în zilele de sîrbătoare. Și cu asta basta.

Înaintea stația de radioamplificare era încadrată cu personalul necesar: ea avea un program instructiv și plăcut. Secția culturală a statului popular regional a luat însă „măsură” — și comitetul executiv a încurajat-o și aprobat-o — să facă unele modificări în schemă lăta în ce constă aceste modificări: crainicul și operatorul stației au fost înlocuiți de persoane neîncalțate și au fost eliberați. În locul lor au luat în schimb înființarea postului de bibliotecar în raionul Negru Vodă.

Realitatea este că în momentul de față nu există nici bibliotecari la Negru Vodă, nici crainici la stația din Constanța. Există în schimb o măsură luată în mod mecanic care a făcut ca difuzoarele instalate pe străzi să amutească. Comitetul executiv al statului popular regional are obligația să cerceteze situația și să redea utilității publice acest important mijloc de agitație de masă.

O chestiune de schemă

A devenit un lucru obișnuit azi pentru cetățeanul nostru ca pe străzile orașului în care locuiește să asculte în cursul zilei acordurile diferitelor melodii, glasul conferențiarilor, nouății din variate secțoare de activitate. Acest lucru se realizează pretutînd, după cum știut este, cu

Guvernul sovietic este profund interesat în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice

NEW YORK 13 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din după-amiaza zilei de 12 noiembrie a Comitetului Politic al Adunării Generale a O.N.U., șeful delegației sovietice, A. I. Vișinski, a rostit o cuvântare în problema colaborării internaționale pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

La începutul cuvântării sale, A. I. Vișinski s-a ocupat de rolul savanților ruși și sovietici în dezvoltarea fizicii nucleare și a ramurilor științelor legate de aceasta, precum și de folosirea în U.R.S.S. a energiei atomice și a surselor radioactive în industrie, agricultură, biologie și ocrotirea sănătății. Un pas de cea mai mare importanță pe calea folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, a spus el, a fost punerea în funcțiune în Uniunea Sovietică a primei stații electrice industriale acționate prin energia atomică. La 27 iunie 1954 a intrat în funcțiune și a dat curent electric pentru industrie și agricultură prima centrală electrică pe bază de energie atomică din lume cu o putere utilă de 5.000 kw.

Guvernul sovietic, dispunând de posibilități reale de a produce pe scară largă energie atomică, este profund interesat ca această nouă formă de energie să fie folosită numai în scopuri pașnice, pentru binele poporului, deoarece folosirea ei în acest scop deschide în fața țărilor noastre, ca și în fața tuturor țărilor iubitoare de pace care sînt dispuse să înfruntătoare planuri largi de folosire în scopuri pașnice a energiei atomice, perspective unei creșteri uriașe a forțelor de producție, ale progresului tehnico-cultură, ale sporirii avuției obștești. Este absolut firesc ca Uniunea Sovietică să insiste în mod energic pentru folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice, străduindu-se totodată să înlăture primejdia care amenință munca pașnică a poporului sovietic și a tuturor popoarelor pentru care pacea și garanții împotriva primejdiei unui nou război mondial prezintă cel mai mare interes.

Referindu-se la păreri pesimiste exprimate în țările occidentale în sensul că centralele electrice atomice vor putea da energie electrică „rentabilă din punct de vedere comercial” abia peste 20 sau chiar mai mulți ani, Vișinski a declarat: Tendința de a acumula arme nucleare, pe de o parte, și considerațiile și interesele comerciale legate de nerentabilitatea producției energiei atomice pentru scopuri pașnice în momentul de față, pe de altă parte, constituie fără îndoială mari dificultăți pentru țările occidentale în înfruntarea unui larg program de folosire a energiei atomice în scopuri pașnice.

Guvernul sovietic, a subliniat Vișinski, consideră că organul internațional pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, care va fi creat pe baza unui acord corespunzător între state, își va putea îndeplini cu succes funcțiile numai în cazul cînd competența sa, suficient de largă pentru a-l permite să-și îndeplinească eficient sarcinile impuse, în același timp nu va fi folosită în dauna securității unor state sau altora. Vișinski a arătat că delegația sovietică a înțeles că capete de la Lodge exploații în legătură cu actuala propunere a S.U.A., care diminuează răspunderea organului internațional în fața Adunării Generale și a Consiliului de Securitate. Răspunsul dat de Lodge, deși evaziv ca formă, în fapt nu lasă nici o urmă de îndoială că Statele Unite încearcă să îndepărteze Consiliul de Securitate de la această problemă. Afirmația lui Lodge că organul internațional va fi legat de O.N.U. printr-un acord asemănător acordurilor cu instituțiile specializate, care sînt foarte slab legate de Adunarea Generală și cu atât mai puțin de Consiliul de Securitate, este în contradicție cu principiile expuse în Nota memorială a Uniunii Sovietice din 22 septembrie. A. I. Vișinski a amintit că rezoluția din 24 ianuarie 1946 a Adunării Generale, adoptată în unanimitate, prevedea

Cuvîntarea rostită de A. I. Vișinski în Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U.

ca comisia înființată atunci pentru examinarea problemelor ivite în legătură cu descopearea energiei atomice, să-și prezinte rapoartele și recomandările Consiliului de Securitate, rapoarte și recomandări care urmau să fie publicate cu excepția cazurilor cînd Consiliul de Securitate, în interesul păcii și securității, ar da alte dispoziții. În această rezoluție se spune: „În ce privește aceste chestiuni, comisia va da socotela de activitatea sa Consiliului de Securitate”.

În felul acesta rezoluția sus-menționată nu lasă nici o umbră de neclaritate în privința legăturii care trebuie să existe între o comisie avînd funcții analoage cu comisia înființată în 1946 și organul internațional proiectat pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Vișinski a subliniat strînsa legătură care există între problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și problema reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice. El a arătat că o serie de delegații în cuvîntările rostită în această problemă în cadrul Comitetului Politic, au recunoscut că această legătură există.

Șeful delegației sovietice a amintit că și la sesiunile precedente ale Adunării Generale, aceste două probleme au fost examinate în strînsă legătură. El a amintit că încă la prima sesiune a Adunării Generale, în ianuarie 1946, a fost adoptată în unanimitate o rezoluție care însărcina o comisie specială să elaboreze o propunere cu privire la controlul asupra energiei atomice în scopuri pașnice, și o propunere cu privire la excluderea armelor atomice din armamentele naționale. Arătînd că folosirea energiei atomice în scopuri pașnice nu numai că nu exclude posibilitatea acumulării de arme atomice, ci în anumite condiții poate chiar contribui la o asemenea acumulare, șeful delegației sovietice a spus: Iată de ce guvernul sovietic susține necesitatea unor măsuri ca interzicerea necondiționată a armelor atomice și cu hidrogen sau, ca un pas important în această direcție, renunțarea necondiționată la folosirea lor.

Am mai arătat că realizarea unui acord cu privire la renunțarea necondiționată a statelor la folosirea armelor atomice ca un pas important spre interzicerea totală a armelor atomice, concomitent cu scoaterea ei din armamentele statelor, ar avea o însemnătate foarte mare pentru înlesnirea și accelerarea înfrîngerii tuturor măsurilor prevăzute de convenția propusă de guvernul sovietic. În proiectul de rezoluție din 30 septembrie a.c. am arătat totodată că înfrîngerea programului trasat în aceste propuneri nu este condiționată de realizarea acordului sus-menționat. Uniunea Sovietică se situează pe aceeași poziție și în problema aderării la acordul internațional cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice și la trairii în organul internațional proiectat în acest scop.

Uniunea Sovietică salută fierbinte ideea folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, a spus Vișinski. În același timp ea consideră necesar ca și în viitor să se tindă spre o rezolvare radicală a problemei folosirii energiei atomice fără de care nu poate exista certitudinea că această energie nu va fi folosită pentru arme atomice. Guvernul sovietic este convins că posibilitățile pentru realizarea unui acord cu privire la colaborarea internațională în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice sînt departe de a fi epuizate.

Dar, după convingerea profundă a guver-

nului sovietic, colaborarea internațională în acest domeniu va putea fi rodnică numai atunci cînd la baza ei vor sta principii care să excludă posibilitatea folosirii unei asemenea colaborări împotriva intereselor legitime ale statelor.

Potrivit acestor principii, un acord cu privire la colaborarea internațională în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice nu trebuie să pună vreo țară sau vreun grup de țări într-o situație privilegiată, care să ofere acestor țări posibilitatea să-și impună voiaza altor state.

A. I. Vișinski a arătat că tendința S.U.A. de a slăbi legătura viitorului organ cu Adunarea Generală și cu Consiliul de Securitate este contrară acestor principii. În afară de aceasta, a spus Vișinski, după cum rezultă din proiectul de rezoluție „al celor 7”, această conținut prevederi care de fapt determină dinainte caracterul organului internațional. Or, această chestiune trebuie să mai formeze obiectul unor tratative pe care guvernul S.U.A. a declarat că este gata să le ducă cu Uniunea Sovietică în problemele legate de crearea organului internațional pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Noi considerăm că proiectul de rezoluție „al celor 7” trebuie pus în concordanță cu faptele sus-amintite și că din acest proiect trebuie excluse prevederile care determină cu anticipație caracterul organului internațional. A. I. Vișinski a atras atenția Comitetului Politic asupra faptului că propunerile americane, în forma în care ele au fost expuse de Lodge, cuprind abateri serioase de la memorandumul S.U.A. din 19 martie a.c. și de la declarația președintelui S.U.A. din 8 decembrie 1953, în sensul îngustării colaborării internaționale în problemele folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. O asemenea abatere se poate constata în ceea ce privește planul „măsurilor fizice de protecție a populației și a stocurilor atomice mondiale”, lucru deslușit de vorbirea în declarația președintelui S.U.A. dar care vorbește nimic în actuala propunere americană și nici în rezoluția „al celor 7”. O asemenea abatere se poate constata de asemenea în ceea ce privește ajutorul tehnico-economic pentru țările slab dezvoltate, ajutor prevăzut de vechile propuneri dar care acum nu figurează în rezoluția propusă.

Uniunea Sovietică, a declarat în încheiere Vișinski, sprijină principiul colaborării internaționale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Uniunea Sovietică a insistat totdeauna și insistă și astăzi asupra unei asemenea colaborări în aceste scopuri.

În ceea ce privește proiectul de rezoluție „al celor 7”, delegația U.R.S.S. trebuie să constate o serie de lipsuri esențiale pe care le are această rezoluție, cum sînt limitarea numărului participanților la organul internațional și a numărului participanților la conferința internațională și crearea organului internațional ca o instituție specializată și nu ca organism al O.N.U. Aceste lipsuri îngreunează dezvoltarea colaborării internaționale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Delegația sovietică pornește de asemenea de la considerațiunea că o serie de probleme legate de colaborarea internațională în acest domeniu trebuie să mai fie examinate în cursul viitoarelor tratative dintre statele interesate. Delegația noastră intenționează să revină la această chestiune cu prilejul discutării propunerilor concrete cuprinse în proiectul de rezoluție „al celor 7”.

Cuvîntarea lui A. I. Vișinski a fost ascultată cu multă atenție. Lojile rezervate reprezentanților presei și oaspeților au fost arhipline.

Reprezentantul S.U.A., Lodge, a făcut scurte observații care s-au rezumat la noi atacuri împotriva principiului unanimității marilor puteri.

Lucrările celei de a 8-a conferințe generale a U.N.E.S.C.O.

MONTEVIDEO 13 (Agerpres). — TASS transmite: La Montevideo s-a deschis cea de a 8-a conferință generală a U.N.E.S.C.O. (Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură). La lucrările conferinței participă delegații din 72 țări.

Președintele conferinței generale, Radhakrishnan, șeful delegației indiene, a exprimat satisfacția statelor membre ale U.N.E.S.C.O. în legătură cu participarea la lucrările acestei organizații a reprezentanților Uniunii Sovietice. „Participarea lor, a spus el, imprimă un caracter mai reprezentativ acestei organizații”.

Radhakrishnan a relevat îmbunătățirea intervenției în ultimul timp în relațiile internaționale, fapt dovedit de încetarea războiului din Coreea, de reglementarea pașnică a problemei indochineze și a altor probleme și și-a exprimat regretul că, cu toate acestea, Republica Populară Chineză nu este pînă în prezent reprezentată în O.N.U. Sarcina noastră, a spus în încheiere Radhakrishnan, este să punem capăt „războiului rece” și să obținem sălăbirea continuă a încredințării internaționale.

Andrés Martínez Trueba, președintele Consiliului național de stat din Uruguay, Zavala Muniz, ministru al învățămîntului și Asigurărilor Sociale din Uruguay, și Armando Malet, guvernatorul din Montevideo, au adresat cuvinte de salut participanților la conferință. A luat apoi cuvîntul T. Stojetov, șeful delegației U.R.S.S., care a subliniat necesitatea soluționării problemelor reprezentării Republicii Populare Chineză în U.N.E.S.C.O. și în organismele sale.

Reprezentantul sovietic a declarat în continuare: „Delegația U.R.S.S. prezintă conferinței spre examinare următorul proiect de rezoluție: „Conferința generală, examinînd propunerile delegațiilor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste cu privire la nerecunoașterea impunităților reprezentanților grupului gominadist-ciankajist la cea de a 8-a conferință generală U.N.E.S.C.O., hotărăște: să recunoască ca nevalabile impunitățile reprezentanților grupului gominadist-ciankajist”.

Propunerea sovietică a fost sprijinită de reprezentanții Cehoslovaciei, Poloniei și Ungariei. Impotriva ei s-a pronunțat gominadistul. Reprezentantul S.U.A. a propus ca la această conferință să nu fie examinată problema excluderii gominadistului din U.N.E.S.C.O. El a fost sprijinit de reprezentanții Angliei. Pusa la vot, propunerea sovietică a fost respinsă cu o majoritate de 41 voturi. Pentru această propunere au votat șase delegații.

Remanierea guvernului francez

PARIS 13 (Agerpres). — Agenția France Presse relatează că Mendès-France, care a plecat la 13 noiembrie în călătoria sa în Canada și S.U.A., a avut vineri o întvedere cu Guy Mollet, liderul partidului socialist francez (S.F.I.O.) și cu Charles Lussy, președintele grupului parlamentar socialist. În cadrul căreia s-a discutat problema participării socialistilor în guvern. În lumina hotărîrii recentului congres extraordinar al partidului socialist.

La sfîrșitul acestei întvederi, care nu a dus la nici un rezultat practic, Guy Mollet a declarat că problema participării socialistilor în guvern „va fi din nou examinată” după înapoarea lui Mendès-France.

Deoarece Mendès-France nu a putut completa guvernul cu cei șase deputați socialiști cărora le-a propus portofoliile ministeriale, primul ministru francez a anunțat la 12 noiembrie remanierea parțială a guvernului său. Maurice Lemaire (republican-socialist) a fost numit ministru pentru reconstrucție, Billiers (radical-socialist) și André Moynet (republican-independent) au fost numiți secretari de stat pe lângă președinția Consiliului de Miniștri, iar Philippe Monin (Independent-agrarian) a fost numit secretar de stat la industrie și comerț.

Partidul Comunist din Indonezia continuă să sprijine guvernul Sastroamidjojo

DIJAKARTA 13 (Agerpres). — China Nouă transmite: După plinarea C.C. al Partidului Comunist din Indonezia, D. N. Aidit, secretar general al Partidului Comunist din Indonezia, a declarat corespondenților de presă că securitatea și suveranitatea multor popoare sînt amenințate de război, în timp ce forțe străine care acționează în interiorul țării fac tot posibilul pentru a sfîrșina unitatea poporului. În aceste împrejurări, partidul acordă o mare importanță problemei felului în care poate fi lărgit Frontul național unit.

Aidit a declarat că plinarea a hotărîră să continue să sprijine guvernul Sastroamidjojo. Noi, a spus Aidit, recunoaștem guvernului Sastroamidjojo atît partea sa pozitivă, cît și cea negativă. În ce privește Frontul unit, el a adăugat că această chestiune este deosebit de importantă în preajma alegerilor generale. După părerea sa, unitatea națională trebuie să continue între naționaliști, musulmani și comuniști, indiferent cine va învinge în alegeri.

Misiunea lui Collins în Vietnamul de sud

NEW YORK 13 (Agerpres). — Comentnd misiunea generalului american Collins în Indochina, observatorul ziarului „New York Post”, Allen, scrie că Collins va întreprinde în Vietnamul de sud o anchetă pentru a hotărî ce trebuie făcut cu stocurile de armament și muniții americane din Vietnamul de sud, care se ridică la aproximativ 1.900.000 tone. El va face de asemenea recomandări cu privire la chestiunea dacă trebuie acordat un „ajutor” militar suplimentar guvernului Vietnamului de sud, sfîșiat de contradicții.

Potrivit aprecierilor unor purtători de cuvînt oficiali ai Ministerului Apărării al S.U.A., adăugă Allen, în Vietnamul de sud există stocuri de armament și muniții americane în valoare de peste 2.000.000.000 dolari.

Data conferinței de la Colombo

DIJAKARTA 13 (Agerpres). — Președintele Indoneziei Sukarno, a declarat unui corespondent al agenției P.I.A. (fostă ANETA) că între 28 și 31 decembrie se va tine conferința puterilor de la Colombo în palatul prezidențial de la Bogor-Indonezia. Data conferinței țărilor din Asia și Africa, a spus președintele, nu a fost încă fixată, dar diferite țări care au fost invitate au și anunțat că sînt gata să participe la această conferință.

A. SOLOMON

400 de persoane vor participa la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

STOCKHOLM 13 (Agerpres). — TASS transmite: Secretariatul Consiliului Mondial al Păcii a dat publicității următorul comunicat:

Se așteaptă ca la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, care se va deschide la 18 noiembrie la Stockholm, să participe aproape 400 persoane. Jumătate din numărul participanților la sesiune o vor constitui persoane invitate care, ca de obicei, vor avea dreptul nu numai de a lua cuvîntul, ci și de a vota. Printre delegațiile cele mai mari figurează: 40 reprezentanți din Germania (Republica

Democrată Germană și Republica Federală), 18 persoane din India, 17 persoane din Japonia, 15 — din Brazilia, 18 — din Franța, 17 — din Italia, 20 — din China, 14 din Uniunea Sovietică. La sesiune vor fi reprezentate 60 de țări.

Ca prim punct pe ordinea de zi figurează problema germană și problema securității europene. Cunoscutul fizician australian, profesorul E. Burhop, care lucrează în momentul de față la Universitatea din Londra, va deschide discuțiile în problemele dezarmării și armelor atomice.

Noi propuneri cu privire la problema admiterii de noi membri în O. N. U.

NEW YORK 13 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul Politic Special continuă discutarea problemei admiterii de noi membri în Organizația Națiunilor Unite. Comitetului i-a fost prezentat spre examinare un proiect de rezoluție comun al delegațiilor Argentinei, Indiei, Cubei și Salvadorului, care propune ca cererile de admitere în O.N.U. asupra cărora nu s-au luat hotărîri, împreună cu o dare de seamă completă asupra discuțiilor care s-au desfășurat la actuala sesiune a Adunării Generale, să fie din nou prezentate Consiliului de Securitate pentru ca Consiliul să poată examina și face recomandări pozitive.

Totodată, proiectul de rezoluție prevede ca Comitetul „bunelor ofiții” pentru admiterea de noi membri, alcătuit din reprezentanții Perului, Egiptului și Olandei, să-și continue lucrările și, împreună cu Consiliul de Securitate, să depună toate eforturile pentru rezolvarea acestei chestiuni, și să prezinte Adunării Generale un raport asupra rezultatelor acestei acțiunii — dacă este posibil la actuala sesiune și, în orice caz, la cea de a 10-a sesiune ordinară a Adunării Generale.

Reprezentantul U.R.S.S., A. A. Sobolev, a declarat că Delegația Uniunii Sovietice este gata să depună toate eforturile în scopul de a găsi pentru această problemă importantă o soluție în spiritul colaborării și al înțelegerii reciproce. Delegația sovietică împărtășește părerea exprimată în Comitet de majoritatea delegațiilor, că Comitetul „bunelor ofiții” trebuie să-și continue activitatea și că această chestiune trebuie examinată de către Consiliul de Securitate. Această dorință comună este expusă în proiectul de rezoluție prezentat de delegațiile Argentinei, Indiei, Cubei și Salvadorului. De aceea delegația U.R.S.S. va vota pentru acest proiect de rezoluție.

Reprezentantul Indiei a propus să se acorde prioritate la vot proiectului de rezoluție prezentat de Argentina, India, Cuba și Salvador. În ciuda eforturilor anumitor delegații printre care S.U.A., Australia, Franța, Anglia și alte țări, de a împiedica adoptarea unei asemenea hotărîri, propunerea Indiei a fost adoptată. Astfel proiectul de rezoluție al delegațiilor Argentinei, Indiei, Cubei și Salvadorului a fost pus la vot. El a fost adoptat în unanimitate.

În câteva rînduri

● Agenția Vietnameză de Informații anunță din Hanoi că doi trimiși ai guvernului indonezian sosiți la 8 noiembrie în capitala R.D. Vietnam au avut întvederi cu personalități de seamă din R. D. Vietnam.

● Un purtător de cuvînt al Departamentului de stat al S.U.A. a declarat că între Statele Unite și guvernul din Taiwan s-a încheiat un aranjament „în virtutea căruia naționaliștii chinezi se vor consulta cu Washington înainte de a întreprinde orice acțiune” și că s-a făcut un schimb de idei cu privire la „pactul de apărare mutuală”.

● La 16 noiembrie se va deschide la Tokio o conferință a reprezentanților partidelor socialiste dintr-o serie de țări asiatice. La această conferință vor participa delegații din Birmania, India, Indonezia, Israel, Japonia, Liban, Malaya și Pakistan.

● Ziarul „Journal du Soir”, care apare la Aîner, anunță că forțele de represie ale colonialiștilor francezi pregătesc o ofensivă de mare anvergură în masivul muntos Aurès „Avalaia” — precizând „zărul — a început în masivul Aurès operațiuni incendiarie cu napalm”.

● La 12 noiembrie, delegația Consiliului municipal al orașului Coventry a părăsit Moscova plecînd pe calea aerului în Anglia.

● Comentînd cifrele date publicității de ministerele Muncii și al Comerțului în legătură cu numărul șomerilor din S.U.A.,

Walter Reuther, președintele C.I.O. (Congresul Sindicatelor Industriale), a declarat: „Nu ne putem bucura de această știre”.

● Producția agricolă a S.U.A. va fi anul acesta cu mult sub nivelul celei din anul 1952 și 1953. Astfel, de exemplu, recolta de porumb din 1954 este cu 236.912.000 bușeti mai mică decît recolta anului 1953.

● În orașul Ober-Schlema (R. D. Germană) s-a terminat judecarea procesului a cinci spioni americani. Tribunalul a condamnat pe acuzatul Johann Stockhausen la închisoare pe viață. ceilalți acuzai au fost condamnați la închisoare pe diferite termene.

● În magazinele cehoslovace au fost puse în vânzare noi sortimente de țesături pentru rochii. Noile țesături sînt fabricate pe baza aplicării unei importante invenții. Această invenție, care constituie un succes de importanță mondială, este introdusă pe larg în industria textilă cehoslovacă. În Cehoslovacia se produc pentru prima dată în lume țesături neșifonabile din semăntă, supunându-se unui tratament la o temperatură sub 100°, în timp ce pînă în prezent se lucra la 150°.

● În capitala indoneziei, Djakarta, are loc procesul lui H. C. Schmidt, cetățean de origine olandeză, unul din susținătorii bandelor teroriste pro-americane „Dar-ul-Islam”. După cum s-a mai anunțat, această organizație a întreprins nu de mult o acțiune de răsturnare a guvernului Republicii Indonezie, acțiune care în cele din urmă a eșuat.

SPORT

Djurgarden—Locomotiva Timișoara

În cadrul turnulei ce îl întreprinde în țara noastră, echipa suedeză de fotbal Djurgarden înfrînge azi, la Timișoara, formația locală Locomotiva.

Cele două echipe vor alinia următoarele formații probabile:

Djurgarden: Arvidsson-Olsson, Andersson.

Stenman-Larsson, Parling-Andersson, Tvil-ling, Eriksson, Eklund, Sandberg.

Locomotiva: Curcan-Zbircea, Androvici, Rodeanu-Gojearu, Nicolin-Girleanu, Cioescu, A. Covaci, Dinulescu, Bădeanu.

Repriza a doua a meciului va fi transmisă, cu începere de la orele 15.40, de posturile noastre de radio.

Campionatul republican de fotbal

Campionatul categoriei A de fotbal continuă azi în Capitală și în țară cu desfășurarea penultimei etape.

Dintre jocuri, pe primul plan se situează cele de la Arad (Flamura Roșie—Metalul Hunedoara), Ploiești (Flacăra—Dinamo București) și Petroșani (Mierul—C.C.A.), datorită faptului că angajează în luptă echipe care candidează la titlul de campion republican.

În același timp, partidele de la Tg. Mureș (Locomotiva—Metalul Climpia Turzii) și București (Locomotiva Grivița Roșie—Știința-Cluj), au o importanță deosebită pentru echipele care încearcă să evadeze din zona retrogradării.

Întîlnirea din Capitală se va disputa pe stadionul Gulești cu începere de la orele 14.45.

Întîlnirea de scrimă R.P.R. — R.P. Bulgaria

SOFIA 13 (Agerpres). — La 12 noiembrie a început la Sofia întîlnirea internațională de scrimă dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și R.P. Bulgariei.

Primele întreceri au fost cele de floretă pe echipe. Reprezentativele R.P.R. au ieșit învingătoare cu 11—5 la fete și cu 12—4 la băieți.

R.P. Ungară B — Austria B 3-1

VIENA 13 (Agerpres). — Pe stadionul Prater din Viena în fața a 40.000 spectatori s-a disputat simbulă după amiază întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele selecționate B ale Austriei și R.P. Ungare. Echipa maghiară a prestat un joc foarte bun, adjudecîndu-și victoria cu scorul de

3—1 (1—0). Au marcat Csordas de două ori dintre care un gol din penalty și Szusza. Punctul gazdilor a fost înscris de Mészler. Echipa maghiară a jucat în următoarea formație: Geller-Kovacs II, Borzsei, Dálnoki-Kovacs I, Dekan-Toth II, Csordas, V. rag, Szusza, Toth M.

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: orele 10.30: Clo Cio-san, orele 19.30: Macul Roșu; Național „I. L. Caragiale” (sala C.C.S. str. Lipscani nr. 53): orele 10 și orele 19.30: Mielul turbat; Național „I. L. Caragiale” (sala Studio): orele 10: Nunta lui Krencinschi, orele 15: Licențiu, seara orele 19.30: Platon Cretet; Municipal: orele 10: Afaceriști, orele 15: Velez una noapți de vară, orele 19.30: Vasa Jejuzevna; Armatei (sala Mehgeru) orele 10: De partea cealaltă, orele 19.30: Mașcena (A); Armatei (Cal. 13 Septembrie): orele 10: Vlaicu Vodă, orele 19.30: Cîntec despre marinarii Mării Negre; Muncitoresc C.F.R. (Giulești): orele 10: Tîlcan va!, orele 15: Chirile în provincie și Pietra din casă, orele 19.30: Sluga la doi stăpîni; Studioul actorului de film „C. Nottara”: orele 19.30: Mincinoșul; Tineretului: orele 10: Simzina și Pepelea, orele 19.30: Drumul soarelui; Teatrul de Stat de Operă, orele 10.30: Culegătorii de stele, orele 19.30: N-a fost nuntă mai frumoasă; Ansamblul de estradă (Cal. Victoriei 33—35) orele 16: Miniaturi pe portativ, orele 20: Concert de muzică ușoară, dirijor H. Mălineanu; Ansamblul de estradă (sala Teatrul Tineretului, str. Al. Popov nr.

23), orele 19.30: Magazin de Stat; Tîndărică (sala Barbu Berea), orele 11: Bălănt și vîntul, orele 20: Umor pe sfîrși; Tîndărică (Bd. D. Golescu 44) orele 11: Artiștii pădurii; Armatei (ansamblul de păpuși — sala Modern, Bd. 6 Martie nr. 2) orele 10: Iepurașul îngimfat, orele 19.30: Capra cu trei iezi.

CONCERTE: Ateneul R.P.R.: orele 10.45: Concert simfonic „Festival Ceikovski”, dirijor Matei Socor, maestrul emait al artei din R.P.R., Laureat al Premiului de Stat; În program Simfonia VI-a „Patetica”, Concertul pentru pian și orchestră nr. 1 — soloistă: Magda Nicolau, Capriciul italian — C. Frimu, CINEMATOGRAFE: Petritia, I. C. Frimu, Înfrîngerea între popoare, Scanderbeg, Republica, București, Olga Bancic, Răsărit, sarelă, (Nepotii gonistului serie II); Maxim Gorki, Lumina: Palatul științei; Tineretului: Tînașă gardă, seria II; Timpuiri Noi: Campionatele europene de atletism de la Berna, Ultimul drum al lui Martin Andersen Nexø; Urcarea fîrmează; Elena Pavli: Războiul; Victoria, 8 Martie, Voja, Rahova; Fanfan la tulipe; Gh. Doja: Descoperirea misterioasă; Alex. Popov: Prieteni credincioși; Vasile Roaită: Școala curajului; Unirea: O noapte la Veneția;

A plecat după lîină și s-a întors... tuns

A fost odată, ca nicio dată, că dacă n-ai în noi s-a povestit. A fost odată un negustor care s-a ocupat de comerț cu lîna. Ageria este mergeau prost, măriți nu mai avea, concurența îl amenința, creditorii îl încoaleau, mușierii îl părăseau — într-un cuvînt, negustorul vedea apropiindu-se ziua în care avea să tragă defîniții obloanelor dughienii.

Negustorul nostru și-a existat undeva, departe, o țară cu mulți negustori de lîna, bogății nevoie mare. Și s-a gîndit că poate, înlocușii de soarta unui confrate aflat la unanșie, îl vor da ajutor. Cu atît mai mult cu cît negustorii cei bogăți se îndelîncau și cu cît furau.

— Voi pleca acolo — și-a zis negustorul. Și s-a urcat în caleșcuța lui cu pernele cam oase. La capătul lungii lui călătorii s-a întîlnit chiar și cu căpetenia negustorilor de la care spera ajutor. Dar vai, mare l-a fost dezamăgirea! Nu numai că n-a primit lîna, dar negustorii din acea țară, care treceau pe oamenii săraci în rîndul fîntelor necuvîntătoare, l-au tuns și pe negustorul nostru...

Cui i se potrivește proverbul...

Nu știu dacă această poveste sau altă asemănătoare, a fost izvorul binecunoscutului zicală despre cel ce a plecat după lîna și s-a întors tuns. Dar se știe că proverbele se potrivește în multe, foarte multe cazuri. De pildă, proverbul cel cu lîna și cu însoțarea tare se potrivește și la cazul primului ministru japonez Sigheru Ișida — care a plecat și el după „lîna” în țara îndepărtată a negustorilor, căreia i se zice Statele Unite.